

(Phoebe, qui Xantho lavis amne crines)
voor een kaalhoofdige onder ons is — tenminste volgens
MARTIALIS X. 83,12 — een spons beter dan een kapper
„radere te melius spongea, Phoebe, potest”.

En ook volgens THOMAS MOORE bestaat er geen middel,
om van een Hecuba een Helena te maken.

Rest dan eigenlijk alleen nog de pruik, „een kaalhoofd
passend versierend perryuck”, in het Latijn: calvo adaptans
adscitium capillamentum caliendrum seu galericulum.

En al vond MARTIALIS niets zo lelijk als een kale kop met
een pruik (Calvo turpius est nihil comato. *Ep.* X. 83, 12),
toch werd dit hulpmiddel veel gebezigd, getuige oud-
Griekse epigrammen met termen als ἀλλοτρίας τρίκας
(haar van een ander), ἀλλοτρίους πλοκάμους (vlechten van
anderen), λεσβδος κόμης ἐλιγμυα (een kroesharige Lesbische
pruik).

Zelfs spot een epigram (van LUCILLIUS) aldus:

Sommigen zeggen, NICYLLA, dat jij je haren liet verven,
Maar je hebt ze pikzwart, klaar op de markt gekocht.

Ulvenhout, 2 juni 1965

A. G. J. HERMANS

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het
recht voor, de stukken te bekorten)

CONTACT-ECZEEM DOOR SINAASAPPELEN

Als oorzaak van contacteczeem door citrusvruchten (van
citroenen en grapefruit heb ik ook contacteczeem waargenomen)
behoeft men niet uitsluitend aan de „kosmetische”
kleurstoffen van de schil te denken.

De citrusvruchten die bij de consumenten in de keuken
arriveren, zijn vaak reeds geruime tijd tevoren geplukt. In-
dien de vruchten van het zuidelijk halfmond komen, moeten
ze ook nog de warme tropische gewesten passeren. Daarna
worden ze dikwijls voor lange tijd in de koelhuizen op de
wal opgeslagen, uit speculatief oogpunt. Het grote risico
voor de kooplieden schuilt dan in de ontwikkeling van
vruchtrot, vooral door zwammen veroorzaakt.

Nu zijn o.a. kwikverbindingen (zowel anorganische als
organische) fungiciden bij uitstek, vooral curatief doch ook
preventief. Het zou mij dan ook niet verwonderen dat het
fust, het verpakkingspapier en eventueel ook nog de vruchten
vaak tevoren zijn behandeld met kwikpreparaten.

Men kan bij sommige patiënten met contacteczeem van de
handen door citrusvruchten, volair aan pols en onderarm een
folliculaire dermatitis waarnemen, die klinisch identiek is
met de kwikdermatitis die wij 40-50 jaar geleden dikwijls
waarnamen bij het toepassen van de kwiktherapie tegen
syfilis.

De profylaxe van dit contacteczeem bestaat uit het wassen
van de handen met water en zeep, of uit het gebruik van
handschoenen. Het eczeem zelf reageert gunstig op zink-
pasta.

Literatuur: GERMEERAAD, W. F. (1965) *Ned. T. Geneesk.*
109, 1447.

's Heer Arendskerke, 31 juli 1965 P. J. VAN PUTTE

De door mij vermelde 25 sinaasappelen had ik van de
Plantenziektenkundige dienst van het ministerie van land-
bouw, visserij en voedselvoorziening gekregen, met vermelding
van handelsmerk en pakstation. Verder was erbij vermeld:
„De wikkels zijn behandeld met formaldehyde en
flaforsal onder vacuum. De sinaasappelen zijn echter na de
pluk niet meer behandeld met een of ander middel.”

Lapjesproeven met flaforsal heb ik niet kunnen doen,
omdat ik deze stof niet kon krijgen.

In mijn ingezonden stukje van 24 juni 1965 (deze jaargang

bl. 1447) werd een fout gemaakt. Er had moeten staan: Ik
vraag mij daarom af, of de veroorzakende stof niet een kleur-
middel of iets anders is, waarmee sommige sinaasappels be-
handeld zijn.

Rotterdam, 5 augustus 1965

W. F. GERMEERAAD

„INTERMITTERENDE CLAUDICATIE” VAN DE CAUDA EQUINA

In zijn referaat (1965) over „Intermitterende claudicatie”
van de cauda equina vermeldt P. J. VINKEN niet, dat F.
STEENWINKEL hetzelfde syndroom in dit *Tijdschrift* (1959)
heeft beschreven onder de mijns inziens meer welluidende
en ook juistere naam van „dysbasia cum dysstasia”.

Wat de behandeling aangaat: bij aanwezigheid van een
hernia lijkt het verstandig, niet te volstaan met laminectomie,
maar ook de prolaps te verwijderen.

Literatuur: Referaat (1965) *Ned. T. Geneesk.* **109**, 1212. —
STEENWINKEL, F. L. M. (1959) *Ned. T. Geneesk.* **103**, 2005.

Leiden, 2 augustus 1965

J. D. MULDER

Over de welluidendheid en de juistheid van de „Neder-
landse” naam kan men blijkbaar van mening verschillen.

Wanneer claudicatie van de cauda equina het gevolg is
van een discushernia in een van de twee laagste lumbale
segmenten, verdient het inderdaad aanbeveling, deze te
verwijderen. Wanneer een hernia van een hoger gelegen
discus claudicatie van de cauda veroorzaakt, lijkt het daar-
entegen verstandig, met laminectomie te volstaan.

Amsterdam, 8 augustus 1965

P. J. VINKEN

MEDISCHE TERMINOLOGIE

Een *pedoloog* is iemand die pedologie (Gr. τὸ πῆδον = aard-
bodem) of leer van de aardbodem bestudeert. Wat is echter
een *pedo-audioloog*? (zie deze jaargang bl. 1397).

Aanvankelijk meende ik te maken te hebben met iemand
die tot taak had, rommelingen in de aardbodem (pedon) te
beluisteren (audire); misschien speelde mij ook het Latijnse
werkwoord pedo, pedere (= een wind laten, veesten) even
door het hoofd. Met deze verklaring echter niet tevreden,
dacht ik aan het woord pedum (= herdersstaf), aan het
werkwoord pedo, pedare (= van voeten, „pedes”, of stutten
voorzien, steunen), en vond de term *pedoloog* voor voet-
kundige of pedicure nog niet eens zo gek. Maar de verderop
voorkomende „vertaling” *kinderaudiologie* hielp mij ten-
slotte uit de verwarring. En ik zag dat „pedo”- hier stond
voor „paedo”- (van παῖς, παιδός = kind). Zoals ook
„akoepedisch” blijkt te willen uitdrukken: een soort ortho-
paedische behandeling van gehoorstoornissen bij kinderen.

Wordt het niet hoog tijd, ter voorkoming van nog grotere
verwarring, nieuwe termen met zorg te kiezen, en vooral
ze niet klakkeloos van slordige auteurs over te nemen?

Ulvenhout, 24 juli 1965

A. G. J. HERMANS

Hoezeer ook wijzelf betreuren, dat de *ae* in de nieuwe Neder-
landse spelling vrijwel overal vervangen is door *e*, menen
wij toch dat wij van twee kwaden het geringste kiezen door
ons te houden aan de wettelijke voorschriften omtrent de
spelling, neergelegd in de *Woordenlijst Nederlandse Taal*.
Hierin vindt men op bl. XLVII: „*Ae* is veelal vervangen door *e*
(equator, prestatie, enz.). Soms is *ae* als bijvorm gehand-
haafd (prefix, prehistorie, enz., ook praefix, praehistorie
enz.)”.

Overeenkomstig hiermede schrijft VAN DALE in zijn *Groot
Woordenboek der Nederlandse Taal* (8e druk) op bl. 1465:
„paeda-, paedi-, zie peda-, pedi-”.

Amsterdam, 3 augustus 1965

REDACTIE